

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 września 2012 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Marta Pańczyk-Kujawska (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **26 września 2012 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **M. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **10 kwietnia 2012 r.** sygn. akt **IV U 1401/11**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 687/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 września 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawczynie M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego, powołując art. 2 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. nr 120, poz. 1252 ze zmianami).

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawczynie nie spełnia warunku pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła M. S., domagając się jej zmiany i przyznania jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. Zarzuciła, iż spełnia wszystkie warunki do przyznania jej świadczenia przedemerytalnego, zaś fakt że nie pobierała zasiłku dla bezrobotnych nie powinien dla niej rodzić negatywnych konsekwencji.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, powtarzając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił odwołanie M. S..

Sąd Okręgowy wskazał w pierwszej kolejności na niesporne okoliczności w sprawie tj. datę złożenia przez odwołującą wniosku o świadczenie przedemerytalne i niekwestionowane przez organ okresy składowe, nieskładkowe. Sąd I instancji ustalił, iż wnioskodawczyni po rozwiązaniu z nią stosunku pracy przez (...) sp. z o.o. zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w R. od 25 stycznia 2011 r. bez prawa do zasiłku, z uwagi na fakt, że otrzymywane przez nią wynagrodzenie było niższe od wynagrodzenia minimalnego obowiązującego w tym okresie. Sąd uznał, że wnioskodawczyni spełnia przesłanki warunkujące przyznanie jej świadczenia przedemerytalne wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, jednakże wymienione w tym przepisie przesłanki muszą być spełnione łącznie z wynikającymi z art. 2 ust. 3 tej ustawy. Wśród tych warunków jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy, a wnioskodawczyni nie pobierała takiego zasiłku. W konsekwencji Sąd oddalił wniesione odwołanie powołując art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył w imieniu wnioskodawczyni jej pełnomocnik domagając się jego zmiany i przyznania M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego. Apelujący nie kwestionując ustaleń faktycznych stwierdził, że Sąd naruszył art. 67 ust. 2 w zw. z art. 2 Konstytucji RP poprzez pozbawienie wnioskodawczyni prawa do świadczenia przedemerytalnego tylko z tej przyczyny, iż nie obciążała Skarbu Państwa pobierając zasiłek dla bezrobotnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni jest nieuzasadniona i dlatego podlega oddaleniu. Wydany bowiem przez Sąd I instancji wyrok zawiera trafne i odpowiadające prawu rozstrzygnięcie, zaś w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie występują przesłanki zaskarżenia, mogące wyrok ten wzruszyć, w szczególności te, które z uwagi na zapis zawarty w art. 378 §1 kpc, Sąd II instancji ma na uwadze z urzędu.

Niesporne w sprawie były ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy i tutaj. Sąd Apelacyjny w pełni je podziela, jak również w pełni akceptuje przyjętą przez ten Sąd ocenę prawną sprawy i w ślad za tym wydane rozstrzygnięcie.

Odnosząc się do zarzutów apelacji wypadnie przypomnieć, iż prawo ubezpieczeń społecznych charakteryzuje między innymi zasada wzajemności, która oznacza, że obowiązek państwa zapewnienia zabezpieczenia społecznego w postaci przyznania świadczenia jest konsekwencją wypełnienia pewnych obowiązków przez obywatela. W przedmiotowej sprawie tym wymogiem jest wynikający z art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych obowiązek pobierania przez okres 6 miesięcy zasiłku dla bezrobotnych. By spełnić ten warunek ubezpieczony musi z kolei spełnić jeden z warunków określonych w art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r., nr 69, poz. 415 ze zmianami), sprowadzający się do zadeklarowania przychodu w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia i odprowadzenia z tego tytułu składki na ubezpieczenie społeczne. Wnioskodawczyni nie osiągała przychodu w wymaganej wysokości, a co za tym idzie nie odprowadzała składki na ubezpieczenie społeczne w wymaganej wysokości i nie może żądać skutecznie przyznania jej prawa do świadczenia będącego konsekwencją odprowadzania składek w przewidzianym w ustawie wymiarze.

Podkreślić należy także, iż Sądy są zobowiązane do stosowania prawa, a nie jego tworzenia czego w istocie żąda apelująca. W prawie ubezpieczeń społecznych brak jest także podstawy prawnej do zastosowania zasad współzycia społecznego, co mogłoby dać podstawę do uwzględnienia żądania M. S. z podanych przez nią przyczyn. Z kolei

przywołany w apelacji art. 67 ust. 2 Konstytucji RP stanowi wyraźnie, że zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa, tym samym brak jest podstaw do kwestionowania konstytucyjności ustawy o świadczeniach przedemerytalnych na podstawie tego przepisu. W ocenie tut. Sądu Apelacyjnego przepisy tej ustawy nie naruszają także art. 2 Konstytucji, bowiem nie sposób przyjąć, że warunek odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne od podstawy wynoszącej co najmniej minimalne wynagrodzenie narusza zasady sprawiedliwości społecznej.

Mając powyższe na uwadze należało oddalić apelację wnioskodawczyni po myśli art. 385 kpc.

Zarządzenie:

- (...)

- (...)